

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 729/06
14.06.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Звездане Лутовац, Михаила Рулића и Слободана Дражића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА против туженог "ББ", ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Округног суда у Београду Гж. I бр. 2500/05 од 09.09.2005. године у седници већа одржаној дана 14.06.2006. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ решење Округног суда у Београду Гж. I бр. 2500/05 од 09.09.2005. године и решење Првог општинског суда IX П 1-970/04 од 28.04.2005. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Првог општинског суда у Београду IX П 1-970/04 од 28.04.2005. године, одбачена је тужба тужиоца АА од 29.01.2004. године.

Решењем Округног суда у Београду Гж. I бр. 2500/05 од 09.09.2005. године одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђено решење Првог општинског суда у Београду IX П 1 бр. 970/04 од 28.04.2005. године.

Против другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка те је предложио да се другостепено и првостепено решење укину и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Испитујући побијано другостепено решење у смислу члана 386. и 400. раније важећег Закона о парничном поступку који се примењује на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04 од 22.11.2004. године) Врховни суд Србије је нашао да је ревизија тужиоца основана.

Из списка предмета произилази да је дана 29.01.2004. године тужилац Трговинском суду у Београду поднео тужбу против туженог "ББ" којим захтевом је тражио да се обавезе тужени да му призна радни стаж за време за које није радио од 11.10.1989. до 09.11.1990. године у складу са стручном спремом по садашњој цени рада као и да се тужени обавезе да тужиоцу исплати све трошкове спора. Решењем Трговинског суда у Београду П бр. 2741/04 од 21.10.2004. године у ставу један одлучено је да се Трговински суд у Београду оглашава стварно ненадлежним за пресуђење у наведеној правној ствари а у ставу другом да се након правноснажности решења списи предмета достављају Првом општинском суду у Београду као стварно и месно надлежном суду. У току поступка пред првостепеним судом је даље утврђено да је пресудом првостепеног суда П 1 бр. 2190/02 од 15.04.1998. године, у парници тужиоца АА против туженог "ББ" ставом 2. одбачена тужба тужиоца у делу у коме је тражио да тужени призна трајање радног стажа тужиоцу у времену од 17.10.1989 године па до 09.11.1990. године као недозвољена. Пресудом Округног суда у Београду Гж. I бр. 821/98 од 18.11.1998. године потврђена је пресуда Првог општинског суда у Београду П 1 бр. 2190/92 од 15.04.1998. године у ставу првом и четвртном изреке а жалба тужиоца је одбијена као неоснована.

Округни суд у Београду је потврдио решење Првог општинског суда у Београду којим је одбачена тужба тужиоца у овој правној ствари, налазећи да је првостепени суд правилно поступио када је одбацио тужбу тужиоца, јер су били испуњени услови да се одбаци тужба тужиоца због пресуђене ствари с обзиром да је у постављеном тужбеном захтеву тужиоца у овој парници већ правноснажно одлучено пресудом првостепеног суда П 1 бр. 2190/92 од 15.04.1998. године и одбачена тужба тужиоца против истог туженог у делу за признање радног стажа за период од 17.10.1989. године па до 09.11.1990. године.

Врховни суд налази да изложено правно становиште нижестепених судова није правилно.

Пресудом првостепеног суда П 1 бр. 2190/92 од 15.04.1998. године у ставу два одбачена тужба тужиоца у делу у коме је тражио да тужени призна трајање радног стажа тужиоцу у наведеном времену као недозвољена из разлога што се ради о захтеву о коме суд није овлашћен да одлучује, сходно члану 16. тада важећег Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 346. став 1. и 2. сада важећег Закона о парничном поступку прописано је да пресуда која се више не може побијати жалбом постаје правноснажна уколико је њоме одлучено о захтеву тужбе или противтужбе, а да суд по службеној дужности води рачуна током целог поступка да ли

је ствар правноснажно пресуђена и уколико утврди да постоји такав случај одбациће тужбу.

У конкретном случају не ради се о пресуђеној ствари, јер је наведеном првостепеном пресудом у ставу два изреке пресуде тужба одбачена решењем због ненадлежности суда за упис радног стажа, те самим тим није мериторно одлучено о постављеном тужбеном захтеву у том делу. Следствено томе одредбе Закона о парничном поступку које се односе на процесну сметњу пресуђености (ресјудиката) не могу се применити и на решење о одбацивању тужбе са наведених разлога.

То су разлози због којих је на темељу одредбе члана 405. став 1. Закона о парничном поступку а у вези члана 412. став 5. сада важећег ЗПП одлучено као у изреци. У поновљеном поступку првостепени суд ће имати у виду примедбе издате у овом решењу и сагласно томе оценити да ли има места вођењу поступка по тужби за упис радног стажа.

Председник већа - судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн